

BARCELONA, CARTELLERA OBERTA

Continua l'espectacle

La proximitat de ia Setmana Santa ja comença a notar-se en la cartellera teatral barcelonina. Els muntatges que es presenten en aquests moments esperen el relleu que els propiciaran les vacances. Les obres ja estan a punt.

Pere Tió

La proximitat de la Setmana Santa ja comença a notar-se en la cartellera teatral barcelonina. Els muntatges que es presenten en aquests moments esperen el relleu que els propiciaràn les vacances. Les noves obres ja estan a punt.

L'excepció, en tot aquest moviment, que no deixa de confirmar la regla exposada, és la inamovible programació del Gran Teatre del Liceu, una de les places operístiques més importants del continent, que funciona per sobre del bé i del mal.

Malgrat la vocació elitista de l'escenari «culte» per excel·lència, s'ha de remarcar el boom que en les darreres temporades ha registrat el teatre de la Rambla, que ha hagut d'ampliar les funcions de cada obra i ha descobert que també hi ha un públic d'aspecte «informal» que s'interessa per la lírica.

La temporada d'enguany, que ja arriba a la recta final, ha ofert una programació força desigual, amb l'absència d'un criteri clar. De tota manera, això no ha impedit gaudir de l'impressionant escenografia de *Don Quixote*, de Massenet; escoltar Jeanine Almeyra a *El capvespre dels déus*, de Wagner; renovar la cita anual amb la Caballé, aquesta vegada amb la fluixa posada en escena d'*Armide*, de Gluck; reivindicar la categoria de la parella Baltsa-Carreras, protagonistes d'una magnífica *Carmen*, de Bizet; presenciar l'esbrancada genral a l'*Aida*, de Verdi, en una versió que solament va plaure a la veterana Fiorenza Cossotto; testimoniar el virtuosisme de la jove valenciana Enedina Lloris —premi internacional de cant Francesc Viñas de fa un parell de temporades— a *La sonnambula*, de Bellini; escoltar per primera vegada Cecilia Gasdia a *La Bohème*, versió de Zefirelli de l'òpera de Puccini; descobrir l'expectació que envolta Mirella Freni, l'*Adriana Lecouvreur*, de Cilea, que va atraure els crítics internacionals; i sentir-se un privilegiat davant d'Alfredo Kraus i Leo Nucci, a *Rigoletto*, de Verdi.

Un gran esdeveniment: «Lulu»

El gran atractiu de la temporada és l'estrena a la Península de *Lulu*, l'òpera inacabada del compositor vienès Alban Berg, completada per Friedrich Cerha, que dirigirà personalment aquesta peça al Liceu. Els entesos situen *Lulu* dins les obres mestres de l'expressionisme i del segle XX. La primera representació es feia dilluns, dia 6, i seguiran tres funcions més: dime-

res, 8; divendres, 10; i diumenge, 12 d'abril.

Alban Berg va unir *L'esperit de la Terra* i *La capsa de Pandora*, dues obres dramàtiques de Frank Wedekind, autor d'*El despertar de la primavera*, com a suport argumental de la seva *Lulu*. Malgrat que aquesta obra subratllarà l'absència de l'habitual públic del Liceu, amant de les òperes de repertori, no hi ha dubte que l'estrena peninsular de *Lulu* atraurà els entesos europeus i és un dels esdeveniments que situen el Gran Tea-

Enedina Lloris, un passeig, pel Liceu, triomfal.

tre del Liceu com una plaça forta d'òpera, que justifica, entre d'altres coses, que el tenor Plácido Domingo mantingui un pis durant tot l'any a la capital catalana.

Sagarra, al Romea

Per la seva part, el teatre Romea presenta, fins el pròxim 12 d'abril, *La filla del Carmesí*, un drama rural de Josep Maria de Sagarra que data del 1929. Posteriorment, a partir del 7 de maig, es presentarà un Pirandello dirigit per Herman Bonnin.

Com es recordarà, la seu oficial del Centre Dramàtic de la Generalitat va inaugurar la temporada teatral amb *El tango de Don Joan*, el polèmic muntatge de Savary-Monzó, que precisament ara inicia una gira internacional per Lió, Hamburg, Munic, Nova York i falta en aquests moments confirmar la seva presència al festival d'Edimburg.

Respecte a *La filla del Carmesí*, s'ha de reconèixer que la direcció de Jordi Mesalles no acaba de fer diana, encara que després de les crítiques de l'estrena s'ha afinat i n'ha remodelat el

muntatge. La veritat és que vam trobar Mesalles molt oportú amb *Les senyores de Sade*, que va dirigir al Teatre Lliure. Però aquest Sagarra resulta massa rústic, màgic i providencial.

El primer acte de *La filla del Carmesí* no funciona, entre d'altres coses perquè Fermí Reixach —tal com s'endevinava a *Mel salvatge*, de Txèkhov— és actor d'un sol registre: riu i es plany amb el mateix to. El segon i el tercer actes són més agraiats i funcionen millor, gràcies a l'arribada de Carne Sansa en el paper de la perversa Francisca

Delicada i pel treball mesurat de Silvia Munt. La Sansa, fent de dolenta, ja la vam trobar extraordinària a la pel·lícula *Lola*, de Bigas Luna. El darrer acte ja té el problema de mare, quan Sagarra redimeix de sobte Francisca Delicada de perversa a beneïta. Però la posada en escena de Mesalles no ajuda gens a passar el tràngol i propicia un final més desfasat del que realment es mereix *La filla del Carmesí*.

De tota manera, el text de Sagarra no deixa de ser un esplèndid clàssic, Mesalles és un director amb ofici i Fermí Reixach té la planta de Guillem de Cal Bandoler. A més, s'ha d'assenyalar que l'obra proporciona moments antològics i, si bé ja hem dit que la posada en escena no és del tot justa, els intèrprets, en general, i les actrius en particular, defensen molt dignament l'aspecte.

De Rublanes a Pep Cruz

Després de l'obra d'Ignacio Amestoy, *Doña Elvira, imagnate Euskadi*, a càrrec del grup Geroa, la sala Villarrol de Barcelona presenta el *Sin Palabras*, de Pepe Rubianes, fins el dia 24 de maig. Precisament, fa un parell

de setmanes que el programa de TV3 *Galeria oberta* va oferir als espectadors dels Països Catalans *No*, el seu muntatge anterior. La posada en escena de *Sin Palabras*, la primera representació de la qual es va fer a Sabadell amb gran èxit, és de **Joan Lluís Bozzo**, del grup Dagoll-Dagom.

Entre els acomiadaments de la cartellera segurament que el més sentit és *El despertar de la primavera*, l'obra homònima de **Wedekind** que ens ha ofert durant tretze mesos, interrompunts per les vacances d'estiu, una de les companyies de **Josep Maria Flotats**. Es tracta del muntatge més important, per la qualitat i l'envergadura, que ha tingut la capital catalana durant aquests darrers mesos.

També **Pep Cruz** s'ha acomiadat del públic barceloní, malgrat que ha iniciat una gira pel Principat amb el seu *Infantillatges*. De tota manera, del 14 d'abril fins el 19 de maig, al teatre Po-

Una decepció

Ai, doctor, quina neurosi, una sàtira aguda de **Joe Orton** estrenada a Londres a final de la dècada dels seixanta, ha vingut al Paral·lel sota la direcció de **Màrius Gas**. L'estrena va decebre enormement a la galeria del teatre Comtal, segurament per un enorme malentès: el públic en general estava convençut que anava a veure una mena de *Pel davant i pel darrera*, el gran èxit del Paral·lel de la temporada passada.

Al text corrosiu d'Orton a les institucions i la societat britànica se li ha fet la mala jugada de presentar-lo amb una versió prou fluixa, que dona a la peça un to certament provincià, amb els equivalents catalans de «La Caixa», la Generalitat o la referència al programa-concurs *Si lo sé no vengo*.

Però cal anar a pams. L'obra fa la

Dalt, Flotats. Baix, a l'esquerra, **Pepe Rubianes**. A la dreta, **Carme Sansa** i **Fermí Reixach**.

liorama s'instal·larà el TEI de Sant Marçal amb l'obra *Gent encantadora*, sota la direcció del mateix **Pep Cruz**.

De la mateixa manera que **Flotats** va oferir aquest *Infantillatges* a **Pep Cruz**, un brillant monòleg de **Raymond Cousse** traduït i interpretat pel mateix **Cruz**, ara és aquest qui brinda la possibilitat al TEI de Sant Marçal perquè els barcelonins puguem acostar-nos al bon ofici d'aquest important grup teatral gironí. *Gent encantadora* és una comèdia d'humor basada en textos de **Sean O'casey**, en versió catalana de **Salvador Sunyer** i **Miquel Berga**.

El Lliure i el Regina

Un altre acomiadament a tenir en

compte és l'espectacle *30 d'abril*, de **Joan Oliver**, sota la mirada de **Pere Planella**. Fins el dia 12 d'abril es presenta *Oh! els bons dies*, de **Samuel Beckett**, interpretat per **Rosa Novell**. Més endavant, el Teatre Lliure acollirà un espectacle de dansa a càrrec de **Cesc Gelabert**.

També queden pocs dies per veure *Torna-la a tocar*, *Sam*, una adaptació de l'obra de **Woody Allen** que va donar peu a la pel·lícula *Sueños de un seductor*. Després de l'èxit de públic d'aquest muntatge, s'ha prorrogat fins el pròxim 12 d'abril i, a partir d'aquesta data, l'obra dirigida per **Ricard Reguant** iniciarà una gira pel Principat, el País Valencià i les Illes.

impresió que es va voler portar després de l'èxit de *Pel davant i pel darrera*, un sànet de sànets. També sembla que s'ha volgut aprofitar la popularitat televisiva de l'actor **Carles Canut**, que incorpora el personatge de Rafeques al programa de **Puyal Vostè jutja**, dels dijous a TV3.

Amb aquests dos ingredients s'ha repescat **Julieta Serrano**, una gran actriu de cinema i teatre, que fins fa poc estava al Lliure amb *La senyora de Sade*. La reincorporació de la **Serrano**, una actriu catalana massa temps allunyada de la nostra escena, és molt aplaudida, però el seu personatge a *Ai, doctor, quina neurosi* no està del tot afinat. El gran protagonista de l'obra, que només amb el seu treball justifica passar-se pel Comtal, és l'actor **Joaquim Cardona**, un home que ja està acostumat a treure les castanyes del foc amb tota dignitat. □